

har været bevilget gennemsnitlig en vis Sum til Bygningen af nye Skibe, nemlig 1,700,000 Kr., kan der dog ikke derved staves nogen Hævd for, at man bestandig skal bevilge netop denne Sum; men det er jo heller ikke ubeløstendende derpaa, at jeg støtter Osset om at faae en saadan Sum bevilget, thi dette Osset støtter jeg endvidere paa den Forhandling, som fandt Sted isjor under Behandlingen af Søværnsloven. Som det vil findes anført i Anmærkningerne til Finantsloven isjor, og som jeg ogsaa tidligere har bemærket her, blev jeg nemlig af Udvalget spurgt om, hvorledes jeg tænkte mig, at en Udvalgte af Flaaden kunde finde Sted, saaledes at denne kunde bringes op til den Styrke, som i almindelige Udtryk er nævnt i § 2 i Søværnsloven, og jeg svarede da, at dette vilde kunne ske paa en Maade, der vel ikke vilde bringe Flaaden op til den Styrke, som var nævnt i Anmærkningerne til Søværnsloven, men dog paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade, naar man i Løbet af ti Aar anvendte 1,700,000 Kr. derpaa. Da Udvalget havde faaet dette Svar, forbeholdt det sig ganske vist enhver Frihed overfor Bevillingernes Størrelse osv.; men Begjæringen om de 1,700,000 Kr. blev dog ikke bestemt imødegaet, og under disse Forhold syntes det da at være rimeligt og naturligt, at jeg fra min Side — navnlig da den Udvikling, som Flaaden saaledes vilde faae, var mindre end den, som under en dog nogenlunde stærk Tilslutning fra Thingets Side var bleven anført i Anmærkningerne til Finantsloven — søger at gjøre, hvad jeg kan, for at faae Rigsdagens Udtalelse derom og eventuelle Tilslutning dertil. Naar dernæst det ærede Medlem sagde, at Stedet til at bestemme, hvilke Skibstyper der skal bygges efter, ikke er paa Finantsloven, da kan jeg forsaavidt være enig med ham deri; men jeg maa dog bemærke, at det jo dog er det, der hidtil altid er sket. At det vilde være heldigt, om der ved en særlig Lov kunde blive taget Bestemmelse om Flaadens Udvikling, erkjender jeg fuldt vel, og en saadan Lov vil ogsaa rimeligvis fremkomme om ikke saa lang Tid, men forinden dette sker, kan jeg jo ikke gjøre Andet end det, der hidtil er gjort, nemlig at søge at faae Bygningen bestemt paa en saa god Maade som muligt gennem Finantsloven. Jeg skal ikke komme videre tilbage til Endringsforslaget under Nr. 134, men blot bemærke, at alle de Udtalelser, som her ere fremkomne, jo dog ere gaaede ud paa, at denne Foranstaltning i og for sig var hensigtsmæssig, uden Hensyn til, om vi havde faaet den nye Hærlov eller ikke. Naar der imod Paragrafferne paa Amager er anført, at det kun var en midlertidig Foranstaltning, idet der, naar den samlede Kaserneringsordning var udført, vilde blive truffet andre Bestemmelser derom, saa synes jeg dog ikke, at det har saa særdeles Meget at sige, naar man erindrer, hvor store Fordringer der gjøres til, at denne Ordning skal træde i Kraft.

Der blev saaledes nævnt 7 Millioner Kroner, og det kan jo dog maasse nok være, at adskillige Træbarakter vilde være opbrugte, inden disse 7 Mill. Kr. vare bevilgede. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem re ste om Antallet af Sekondlieutenantsskoler, da ser jeg mig ikke i Dieblittet istand til at besvare, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt eller ikke kun at have to Sekondlieutenantsskoler i det Hele taget istedet for een Sekondlieutenantsskole i hver Garnison.

N. P. Jensen: Jeg behøver ikke at sige, at jeg med Hensyn til Maalet, der skal stræbes efter for Flaadens Udvikling, er enig med den høitærede Minister. Det er kun om Veien til Maalet, der kan være Dissens. Jeg fremsatte ikke mine Bemærkninger om Sekondlieutenantsskolen for at faae Svar derpaa, jeg henstillede blot, om man ikke ved fremtidige Overveielser af disse Spørgsmaal og ogsaa ved at se paa Sagens Realitet maatte kunde komme ind paa en Ordning, som i økonomisk Henseende var billigere. Hvad Baraketaabstamentet og Kaserneringsspørgsmaalet angaar, ønsker jeg blot at henstille, om der ikke var Anledning til at undersøge, hvorvidt der findes ubenyttede Etablissementer, som hensigtsmæssigt kunde anvendes til Kaserner. Jeg taler her ikke alene om Kjøbenhavn, men ogsaa om Forholdene udenfor Kjøbenhavn, og jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa to Steder, hvor der findes saadanne Etablissementer, der selv om de have deres Mangler, dog maatte kunne være brugelige. Det ene Sted er i Frederiksborg, og det andet er Hørsholm. (Berg: Og Kolding Nidehus!) Jeg taler nærmest om Forholdene her paa Sjælland, med særligt Hensyn til de kjøbenhavnske Forhold. I Frederiksborg har der efter den sidste Krig paa engang været indkvarteret en Bataillon og en Eskadron, og jeg tror, at Eskadronen i det Hele var godt anbragt, ligesom der for Bataillonens Vedkommende var mange gode Lokaliteter. Jeg tillader mig at henstille, om man ikke der skulde kunne indkvartere de tre Bateriaer af 2det Artilleriregiment, som bliver tilbage paa Sjælland — Bansteligheden ved at lade dem rykke ud til Skydning ved Kjøbenhavn vilde jo ikke være saa stor. Som sagt, jeg henstiller dette til Overveielse; men tør ikke bestemt sige, at det er muligt, om jeg end anser det for rimeligt.

Zauber: Med Hensyn til Endringsforslagene under §§ 22 og 23 skal jeg i det Væsentligste henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har bemærket. Jeg føler ikke nogen Opfordring til at stille mig paa samme Maade, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der i Fortrydelse over, at han ikke er istand til at lede Sagerne Gang her, synes at ville melde sig fra Forretningerne. Jeg